

Interview met Gerrit van Empel

In 'De boeienlijn' interviewt Bob van der Winden ereleden, leden van verdienste en winnaars van de Paul Niemanprijs. Gerrit van Empel is lid van verdienste sinds 2018. Vijf jaar was Gerrit hoofdredacteur van het Y-journaal, drie jaar evenementencommissaris en meer dan vier jaar voorzitter. Sinds vorig jaar is Gerrit havencommissaris van Marken.

Hoe ben je eigenlijk met zeilen begonnen?

Water heeft mij altijd getripped. Als jongetje van een jaar of veertien was ik een paar keer ballast op een 470. Later had ik een kano en daarna een aftands motorschouwte. En toen ontmoette ik Marjolein. Die had vroeger ook zeillessen gehad en had dezelfde passie voor water én zeilen. Van het een kwam het ander en al snel was daar onze eerste zeilboot de *Debolyan*, een knalgele Dehler Delanta 760 met een 8 pk Faryman motor. Ik ben ook nog van 1982 tot 1991 Noordzeevisser op de Wieringer vloot geweest.

Zeilen jullie altijd samen, Marjolein en jij?

Nu vooral samen, een enkele keer alleen. Al deed ik ook graag aan wedstrijden mee, zoals het Rondje Noord-Holland met de *Ragazzi* van Charles en Marjolein Boucher, de Y-torenrace met de *Chaos* van Peter Oud en Angelique Boucher (met windkracht nul) en natuurlijk het clubkampioenschap van de dinsdagavondwedstrijden met onze eigen *Elise*! Maar ook de jaarlijkse Pieperrace vanuit Volendam op de ZA 2 en later de ZA 1. Dat kwam trouwens voort uit de evenementencommissie. Wat een plezier en gezelligheid!

Zeilreizen? Elk jaar toch?

Ja. Marjolein en ik zijn nu ruim 21 jaar samen, één jaar moest de *Elise* drogen voor een osmosebehandeling en één jaar zijn we naar Italië en Oostenrijk geweest met ons inmiddels verkochte oude cabrioetje. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het mastje, sinds we dat kunnen met onze motorzeiler, wat vaker gestreken wordt.

Vertel eens iets over Het Y van toen je lid werd.

We werden lid van Het Y via Chiel Koops (inmiddels ook al erelid...BW), de neef van Marjolein. Mooie groep hardwerkende en

Gerrit van Empel, foto: Daan Vet.

gezellige mensen, we zijn altijd verenigingsmensen geweest en de integratie duurde niet lang. De vereniging groeit en dat merk je.

Ik denk dat dit vooral aan mezelf ligt maar ik ken heel veel mensen niet, net zoals die mij weer niet kennen. Dat komt deels doordat we nu op Marken liggen, met maar 35 boten in de haven, maar deels ook omdat er steeds meer activiteiten zijn, met veel leden die nog geen ligplaats in onze havens hebben. Dan wordt het moeilijk om iedereen bij te houden. Dat is aan de ene kant jammer, maar groei is ook een goed teken natuurlijk.

Je bent al jaren actief, hoe was dat zo gekomen?

Zowel Marjolein als ik zijn echte verenigingsmensen. We vinden het normaal om iets te doen voor onze vereniging en we krijgen er ook veel voor terug. Marjolein heeft jarenlang voor de evenementencommissie de financiën gedaan bijvoorbeeld. Ook nu doen we veel samen voor Marken. Zo organiseert zij nu samen met Yvonne de Boer de 'tocht per haven' van Marken, die altijd op de derde zaterdag van september valt.

En wat is je het meest bijgebleven uit die 10 jaar?

Het maken van het Y-journaal was altijd een race tegen de klok, een crime sleuren, zeuren en trekken om kopij. Ik heb hierbij veel hulp gehad van Sportservice Noord-Holland en met name van Marja Eveleens met het opmaken van de edities, maar zonder de onvolprezen steun van Nolly Waalkens Borssum had ik het nooit vijf jaar volgehouden.

Elke tocht van de evenementencommissie in die tijd, daar kan ik meer dan een A4'tje over vol schrijven. De startende en voor grote eters

De *Elise* op Schiermonnikoog. Foto: Gerrit van Empel.

gewaarschuwde uitbater van het Clubhuis van W.V. Lelystad kreeg bijna een hartverzakking toen de deelnemers van Het Y het presteerden om aan beide kanten van het buffet op te scheppen! Maar ook een apart hoofdstuk waren de voorbereidingen (altijd ruim op tijd) met de commissie. Ronald Cats, Adri Erkelens, Willem Hos, Henk Keuch en Chiel Koops. We gingen vaak een dag ver van tevoren al op pad om te verkennen, naar Lelystad, Den Oever, Texel, Lemmer en Monnickendam, legendarisch en de hele dag voorpret. Ik vond de 125-jarige jubileumtocht naar Den Oever een heel speciaal evenement.

"We krijgen er ook veel voor terug"

Ijs- en ijskoud om er naartoe te varen, de tussenstop met een fantastische maaltijd van Greet Geijssen. Tijdens het weekend prachtig weer met een heel leuk programma, wadvaren met bier dat ruim over de houdbaarheidsdatum was, huifkartocht met de oude bakker van Wieringerwerf en een supergezellig feest in De Dikke Bries, het zal ook met mijn roots als Wieringer visser te maken hebben.

Als voorzitter wilde ik het zoveel mogelijk mensen naar de zin maken. Om het voortbestaan van de vereniging niet in gevaar te brengen moet je dan helaas soms ook leden kwetsen... wie en wat daar ga ik liever niet op in. Op Marken ben ik nog te kort

aan het werk om daar al een goed verhaal over te vertellen. Maar het is wel zeker dat met de dijkversterking in het vooruitzicht het werk veeleisender zal zijn dan ik had voorzien.

Zijn er episodes of gebeurtenissen bij Het Y die je je extra herinnert?

De begintijd! Vrijdag na het werk gingen we meestal als een speer naar huis, de boel inladen, eten bij Westend van Doreth en Leo, daarna met onze kinderen naar het jeugdzeilen, en daarna tot de late uurtjes bij Marian Edens aan de volle bar, met Durgerdammers en Y-leden. Dat was een mooie tijd, zeker ook met Jan Arts en Henk Keuch toen.

En wat heeft het meeste indruk op je gemaakt?

De inzet van onze oudgedienden om alles goed te onderhouden. Gelukkig zijn die inmiddels meer dan terecht ereleden: Ton Verheul, Jaap Porsius en Chiel Koops, vergeet niet wat die mannen ook vroeger allemaal gebouwd en verbouwd hebben. Een groot deel van de haven zoals die er nu uitziet hebben zij in elkaar gesleuteld, werk van jaren!

Je bent van Durgerdam naar Marken verhuisd?

Beide havens zijn totaal anders. In Durgerdam hebben we een fantastische tijd gehad, maar de kinderen gingen de wijde wereld in, er gingen vele vroeg-gepensioneerde vrienden langere periodes varen, de bar was minder lang open door gebrek aan klandizie, de snackbar dicht, pfff, het klinkt net als of er niks goed meer was, dat is zeker niet zo! Misschien waren we na ruim tien jaar wel toe aan iets anders en dat hebben we nu sinds 2016 op Marken zeker gevonden. Je wassen in de Gouwzee, slechte of geen wifi. Nauwelijks faciliteiten en toch met 35 boten weer een leuke groep gezellige mensen. Weliswaar hebben we een inhaalslag te maken voor ietsje meer comfort met name voor betere toilet- en douchevoorzieningen. Trouwens het is prachtig om te zien in Durgerdam hoe het met zoveel eigen inzet nu geworden is en de leden en passanten daar van genieten, dus het is nu alweer anders dan vroeger...

Zie je nog dingen die anders kunnen in de vereniging?

Het zou allemaal best wel ietsje minder mogen, we zijn tenslotte een vereniging. We willen misschien soms wel teveel. Een gevleugelde uitspraak bij de evenementencommissie was altijd: diegene die het ietsje minder hebben dan wij, die hebben het nog steeds heel goed!

Interviewer: Bob van der Winden
Windroos, Marken.